

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	<i>II K 304/22</i>	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.	A. W.	W dniu 3 maja 2022r. w m. U., gm. W., po drodze publicznej prowadził w ruchu lądowym pojazd mechaniczny motocykl marki X. (...) bez oznaczeń rejestracyjnych, znajdując się w stanie nietrzeźwości	

		z wynikiem 1,05 promila alkoholu we krwi tj. o czyn z art. 178a § 1kk	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
1. A. W. w dniu 3 maja 2022r. w m. U., gm. W., po drodze publicznej prowadził w ruchu lądowym pojazd mechaniczny motocykl marki X. (...) bez oznaczeń rejestracyjnych, znajdując się w stanie nietrzeźwości z wynikiem 1,05 promila alkoholu we krwi,	<ul style="list-style-type: none"> - zeznania świadków: G. B., A. K., K. M., S. D., K. D., J. Z., B. D. - częściowe wyjaśnienia oskarżonego, - protokół oględzin rzeczy z notatką - szkic miejsca zdarzenia, - protokół oględzin miejsca zdarzenia, - pismo ze Starostwa powiatowego w O., - pismo z Urzędu Gminy W., - dokumentacja zdjęciowa, - opinia z zakresu badań chemicznych 	<ul style="list-style-type: none"> k. 36-37, 48-49, 63-64, 74-75, 95-96, 141-142, 143-144, 155-160, 171-172 k. 77-78, 139-140, k. 1-5, 44, 52, 7, k.12, k. 13-18, k. 33, k. 53, 68 k. 138, 166-169, k.24-26, 	
1. A. W. nie był karany sądownie.	<ul style="list-style-type: none"> - informacja z K., - informacja z ewidencji kierowców, - informacje z ewidencji ukaranych za wykroczenie , - wywiad środowiskowy 	<ul style="list-style-type: none"> k.58-59,150, k. 28 k.31, k. 131- 132, 	
Fakty uznane za nieudowodnione			

Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
	A. W.	Czyn przypisany oskarżonemu pkt 1 wyroku	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
1. nie przyznanie się przez oskarżonego do popełnienia zarzucanego mu czynu	- częściowe wyjaśnienia oskarżonego	jak wyżej	
1. Ocena DOWODÓW			
1.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1-2	- częściowe wyjaśnienia oskarżonego, zeznania świadków: G. B., A. K., K. M., S. D., K. D., J. Z., B. D.	Oskarżony w toku postępowania konsekwentnie nie przyznał się po popełnienia zarzucanego mu czynu. Złożył wyjaśnienia, które jedynie w części zasługiwały na uwzględnienie, w pozostałym zakresie stanowiły linię obrony ww. Oskarżony przyznał się do spożywania alkoholu w dniu zdarzenia oraz prowadzenia pojazdu mechanicznego pod jego wpływem. Potwierdził także, że na skutek utraty	

panowania nad motorem uderzył w drzewo i został przewieziony do szpitala. W trakcie składania wyjaśnień wskazał jednak, że jeździł po polach oraz lasem, zaprzeczył, aby poruszał się drogami, gdzie miał odbywać się ruch lądowy. Oskarżony przyznał również, że jego brat jechał bezpośrednio za nim, a także, że pierwszy raz prowadził tego rodzaju motor.

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego, za wyjątkiem części w jakiej twierdził, że nie poruszał się po miejscach, gdzie odbywał się ruch lądowy. W tym zakresie wyjaśnienia oskarżonego zostały uznane za niewiarygodne, stanowiące wyłącznie przyjętą przez ww. linię obrony.

Kluczowe w danej sprawie były zeznania naocznych świadków tj. S. D. i B. D., którzy zeznali, że widzieli jak oskarżony jechał motorem po drodze prowadzącej przez las, na której odbywał się ruch lądowy. Świadkowie konsekwentnie zeznawali, że widzieli dwa motory jadące drogą, z których pierwszy uderzył w przydrożne drzewo. W wyniku czego kierowca motoru przewrócił się na drogę i konieczne było udzielenie mu pomocy. To świadkowie

wezwali służby ratunkowe i nie opuszczali ww. do czasu ich przyjazdu, w przeciwieństwie do drugiego z motocyklistów, który widząc upadek oskarżonego oddalił się z miejsca zdarzenia. Także przybyli na miejsce funkcjonariusze policji J. Z., G. B., K. M., A. K. szczegółowo opowiedzieli o sytuacji zastanej przez nich na drodze, miejscu usytuowania oskarżonego oraz motoru, którym się poruszał. Ww. dokładnie zrelacjonowali treść informacji jakie pozyskali od rozpytywanych na miejscu osób. Nadto funkcjonariusze szczegółowo wyjaśnili przebieg oraz rodzaj przeprowadzanych czynności jakie przeprowadzali na miejscu zdarzenia oraz dokonali analizy zgromadzonych śladów. Wszyscy ww. świadkowie konsekwentnie podali, że oskarżony poruszał się po drodze leśnej, na której odbywał się ruch lądowy i na skutek utraty panowania nad pojazdem uderzył w przydrożne drzewo.

Z zeznaniami ww. osób pozostawały w zgodzie także zeznania świadka K. D., strażaka uczestniczącego w czynnościach ratunkowych na miejscu zdarzenia.

Sąd dał wiarę zeznaniom wszystkim ww. świadkom. Świadcowie jako osoby postronne nie miały powodu, aby podejmować próbę konfabulacji. Każdy z nich mówił spokojnie, jasno opowiadał o zaistniałym zdarzeniu. Nadto ww. precyzyjnie odpowiadali na zadawane pytania. Ich zeznania były wewnętrznie spójne i wzajemnie się uzupełniały, znajdowały potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym, który Sąd uznał za wiarygodny.

W efekcie Sąd nie dał wiary tłumaczeniom oskarżonego, że danego dnia nie poruszał się po drogach, na których odbywał się ruch lądowy. Wyjaśnienia oskarżonego w tym zakresie były niewiarygodne, nie korelowały także z pozacosbowym materiałem dowodowym, który został uznany za wiarygodny.

Powyższe okoliczności utwierdziły Sąd w przekonaniu, że wyjaśnienia oskarżonego w tej części nie zasługują na uwzględnienie. Ww. składając je podjął próbę uwolnienia się odpowiedzialności karnej jaka groziła mu za czyn, którego się dopuścił.

Sąd poddał w wątpliwość także zeznania świadków M. W., żony oskarżonego oraz jego brata P. W.. Z uwagi

na bliskość wzajemnych relacji ww. osób świadkowie w składanych zeznaniach nie uchronili się przed tendencyjnym przedstawianiem przebiegu zaistniałego zdarzenia oraz samej osoby oskarżonego. Sąd dokonał dogłębnej analizy wskazanych zeznań i stwierdził, że zmierzały one w głównej mierze do uwolnienia oskarżonego od odpowiedzialności za czyn jakiego się dopuścił. Ww. w trakcie przesłuchania nie tylko uchylali się od udzielania konkretnych odpowiedzi na zasadnicze pytania dotyczące zdarzenia, ale również zasłaniaли się niepamięcią co do najbardziej newralgicznych kwestii, jak ilość spożytego alkoholu przez oskarżonego. Żona oskarżonego wręcz stwierdziła, że w ogóle nie rozmawiała z mężem na temat zdarzenia objętego a/o. Z kolei brat ww. zaprzeczył, aby prosił małżonków D., aby nie wzywali policji. Zeznania powyższych świadków pozostawały również w sprzeczności z zeznaniami funkcjonariuszy policji oraz zeznaniami małżonków D.. Z tych względów Sąd uznał je za niewiarygodne.

W sprawie zostali przesłuchani także w charakterze świadków K. G. i M. D., jednak w

		<p>trakcie składanych przez ww. zeznań okazało się, że nie byli oni na miejscu zdarzenia, nie posiadali również żadnej wiedzy na temat jego przebiegu. Z uwagi na powyższe zeznania ww. świadków, podobnie jak świadków P. i M. W., nie stanowiły postawy dla dokonania ustaleń faktycznych w sprawie.</p>	
1-2	<ul style="list-style-type: none"> - protokół oględzin rzeczy z notatką - szkic miejsca zdarzenia - protokół oględzin miejsca zdarzenia, - pismo ze Starostwa Powiatowego w O., - pismo z Urzędu Gminy W., - dokumentacja zdjęciowa, - opinia z zakresu badań chemicznych - informacja z K., - informacja z ewidencji kierowców, - informacje z ewidencji ukaranych za wykroczenie , - wywiad środowiskowy 	<p>Dokumenty w postaci : protokołu oględzin rzeczy z notatką, szkicu miejsca zdarzenia, protokołu oględzin miejsca zdarzenia, pisma ze Starostwa Powiatowego w O., pisma z Urzędu Gminy W., dokumentacji zdjęciowej, stanowiły pozaosobowe źródło informacji, żadna ze stron nie miała zastrzeżeń co do danego materiału. Protokoły dokonanych czynności zostały sporządzone profesjonalnie, zgodnie z przewidzianą procedurą, przez osoby do tego uprawnione, zaś ich treść nie pozostawia wątpliwości co do prawidłowości dokonanych czynności i prawdziwości zawartych w nich informacji. Z tego względu Sąd uznał ww. dowody za wiarygodne i istotne dla ustalenia stanu faktycznego. Wymieniony materiał był jasne, nie budził zastrzeżeń Sądu, stanowił obiektywny materiał dowodowy, w</p>	

oparciu o który został ustalony stan faktyczny w sprawie.

Strony postępowania nie zgłaszały żadnych zastrzeżeń do dokumentów typu informacje z ewidencji ukaranych za wykroczenie, informacja z K., informacja z ewidencji kierowców, wywiad środowiskowy, nie podważały ich zapisów, dlatego ww. dokumenty stanowiły podstawę dokonanych przez Sąd ustaleń faktycznych w sprawie.

W sprawie została sporządzona opinia z zakresu chemii, którą Sąd poddał analizie i nie dopatrył się w niej sprzeczności, niejasności, czy też braków, które świadczyłyby o jej niekompletności tj. aby nie czyniły one zadość wymogom art. 193 kpk bądź art. 201 kpk.

Zdaniem Sądu przedmiotowa opinia sporządzona na potrzeby niniejszego postępowania była zupełna (kompletna i dokładna) oraz bez wątpienia komunikatywna (zrozumiała i jasna). Sporządzona została przez osoby posiadające wymaganą, specjalistyczną wiedzę, a jej ustalenia i konkluzje były logiczne oraz zgodne ze wskazaniami wiedzy i doświadczenia życiowego.

<p>1.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
<p>Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu</p>	
<p>1</p>	<p>-wyjaśnienia oskarżonego w części dotyczącej nie przyznania się przez ww. do winy</p>	<p>Twierdzeniom oskarżonego w tej części przeczył materiał dowodowy, który Sąd uznał za wiarygodny-szczegółowo w pkt 1.1 dowody będące podstawą ustalenia faktów.</p>	
<p>1.PODSTAWA PRAWNA WYROKU</p>			
	<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Oskarżony</p>	
<p>#</p>	<p>1.3. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem</p>	<p>1</p>	<p>A. W.</p>
<p>Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej</p>			
<p>Dokonana analiza materiału dowodowego oraz jego ocena pozwoliła Sądowi na przyjęcie następującej konkluzji, iż A. W. w dniu 3 maja 2022r. w m. U., gm. W., po drodze</p>			

publicznej prowadził w ruchu lądowym pojazd mechaniczny motocykl m-ki X. (...) bez oznaczeń rejestracyjnych, znajdując się w stanie nietrzeźwości z wynikiem 1,05 promila alkoholu we krwi.

Przeprowadzone postępowanie w sprawie bezspornie wykazało, że w dniu 3 maja 2022r. oskarżony w prowadził motocykl m-ki X. (...) bez oznaczeń rejestracyjnych w ruchu lądowym stanie nietrzeźwości. Po czym doprowadził do zdarzenia drogowego, w którym sam ucierpiał. Oskarżony swym zachowaniem wypełnił znamiona występkę z art. 178a § 1 k.k. Wina oskarżonego nie budzi wątpliwości. **A. W.** wiedząc, że spożywał alkohol wsiadł na motocykl m-ki X. (...) i poruszał się drogą, na której odbywał się ruch lądowy, stwarzając tym samym realne zagrożenie dla innych uczestników ruchu. Ww. był świadomy swego stanu oraz tego, że nie powinien prowadzić pojazdu, mimo tego zlekceważył obowiązujące przepisy. W efekcie czynem swym wypełnił dyspozycję przepisu z art. 178 a § 1 k.k. i jednocześnie naruszył dobro prawnie chronione, jakim jest bezpieczeństwo w komunikacji.

#	1.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	1.4. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	1.5. Umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania			
#	1.6. Uniewinnienie		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach uniewinnienia			
1.KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			

Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
A. W.	1-4	1-4	<p>Wymierzając oskarżonemu karę Sąd kierował się dyrektywami jej wymiaru, o jakich mowa w art. 53 k.k. bacząc, by jej dolegliwość nie przekraczała stopnia winy oskarżonego, uwzględniała stopień społecznej szkodliwości popełnionego przez niego czynu, była przy tym wystarczająca do osiągnięcia wobec niego celów zapobiegawczych i wychowawczych, a nadto spełniła swe funkcje w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.</p> <p>Zdaniem Sądu najbardziej adekwatną do stopnia winy oskarżonego i okoliczności popełnionego przez niego czynu jest kara grzywny w liczbie 250 (dwieście pięćdziesiąt) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięć) złotych. Co istotne, uwzględnia ona warunki i właściwości osobiste A. W.. Nie ulega wątpliwości, że oskarżony jako osoba prowadząca gospodarstwo rolne i uzyskująca z tego tytułu stały dochód (1500 zł miesięcznie), posiada faktyczne możliwości do jej uiszczenia. Tym bardziej, że nie posiada nikogo na swym wyłącznym utrzymaniu, a</p>

jego sytuacja finansowa jest stabilna. Z treści wywiadu środowiskowego sporządzonego na potrzeby danego postępowania wynika, że oskarżony prowadzi wspólne gospodarstwo domowe z żoną, matką i córką, przy czym każda z tych osób posiada własne, odrębne źródło dochodu. Nadto ww. jest właścicielem nieruchomości o pow., 12 ha oraz budynku mieszkalnego o pow. 170 m². Dysponuje także sprzętem rolniczym oraz jest właścicielem dwóch samochodów osobowych.

Uwzględniając wszystkie powyższe okoliczności Sąd orzekł wobec oskarżonego karę grzywny w wymiarze 250 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 złotych. Sąd wziął pod uwagę oprócz realnych możliwości zarobkowych oraz majątkowych oskarżonego także brak po jego stronie zobowiązań finansowych względem innych podmiotów, a także fakt, że ww. zamieszkuje wspólnie z trzema osobami, które partycypują w kosztach utrzymania domu.

Zdaniem Sądu orzeczona w ten sposób kara jest adekwatna do stopnia zawinienia sprawcy i okoliczności czynu, w szczególności uwzględnia stan nietrzeźwości w jakim

oskarżony poruszał się po drodze publicznej. Nie jest też nazbyt dolegliwa i z całą pewnością nie będzie dla ww. niemożliwa do uiszczenia. Okolicznością obciążającą niewątpliwie wpływającą na stopień społecznej szkodliwości czynu była ilość alkoholu w organizmie oskarżonego oraz odległość jaką przejechał w takim stanie. Nie bez znaczenia pozostawało także zagrożenie jakie zachowanie ww. stwarzało dla innych uczestników ruchu drogowego.

Mając na względzie, że kierujący pojazdem mechanicznym typu motocykl jest uczestnikiem ruchu drogowego powinien więc przestrzegać zasad regulujących ten ruch. Zasady ruchu drogowego służą zapewnieniu bezpieczeństwa na drogach. Tymczasem oskarżony swoim zachowaniem zlekceważył jedną z podstawowych zasad gwarantujących bezpieczny udział w ruchu drogowym, jaką jest zasada trzeźwości. Kierując motocyklem w stanie nietrzeźwości oskarżony nie miał wystarczających właściwości psychofizycznych do bezpiecznego prowadzenia pojazdu, przez co swoim zachowaniem wywołał zagrożenie zdrowia i życia zarówno swojej

własnej osoby, jak i innych potencjalnych uczestników ruchu. Biorąc pod uwagę dojrzałość oskarżonego powinien on zastanowić się nad swoim zachowaniem i w efekcie powstrzymać przed kierowaniem pojazdem w stanie nietrzeźwości. Oskarżony pod wpływem alkoholu wsiadł na motocykl. Jako dorosły człowiek winien przewidywać nie tylko negatywne skutki jakie może spowodować samo kierowanie przez niego pojazdem w stanie nietrzeźwości po drodze uczęszczanej przez inne osoby, ale także ewentualne konsekwencje prawne z jakimi sprawca tego rodzaju czynu może się spotkać. Nietrzeźwość kierowców jest wciąż częstą przyczyną groźnych wypadków, w których giną lub ulegają okaleczeniu ludzie oraz powstają poważne szkody materialne. Jednym z ważniejszych czynników zagrożenia w ruchu drogowym jest niesprawność psychiczna jego uczestników spowodowana spożyciem alkoholu. Prowadzenie jakiegokolwiek pojazdu wymaga przede wszystkim świetnej koordynacji wzrokowo – ruchowej, ponieważ większość informacji docierających do kierowcy, to informacje wzrokowe, a właśnie te zaburza alkohol najszybciej. Powszechnie

znany jest wpływ alkoholu na zdolność prowadzenia pojazdów mechanicznych. Alkohol upośledza niemal każdy element procesu przetwarzania informacji w mózgu. Kierowca po wypiciu alkoholu potrzebuje więcej czasu, aby zinterpretować znaki drogowe czy zareagować na sygnalizację świetlną. Dociera do niego mniej informacji z otoczenia. Najbardziej zaś podatną na wpływ alkoholu zdolnością związaną z prowadzeniem pojazdu jest podzielność uwagi między elementy składowe tej czynności. Nadto taki kierowca posiada obniżoną samokontrolę i samokrytycyzm, następuje u niego wzmożenie zuchwalstwa i pewności siebie. W tym stanie rzeczy uzasadnionym jest twierdzenie, że nietrzeźwy kierowca, niezależnie od stopnia tego stanu, nie może bezpiecznie prowadzić pojazdu mechanicznego. Z tych samych względów Sąd uznał, że w okolicznościach niniejszej sprawy zarówno wina jak i społeczna szkodliwość czynu popełnionego przez oskarżonego były znaczne. Poza tym nieodpowiedzialność oskarżonego, jego lekceważący stosunek do obowiązującego prawa, a co za tym idzie życia i zdrowia innych użytkowników dróg dodatkowo

utwierdził Sąd w przekonaniu o zasadności podjętej decyzji.

Konkludując zdaniem Sądu wymierzona kara grzywny wyrobi w oskarżonym krytyczny stosunek do popełnionego czynu i wykształci u niego pożądaną postawę na przyszłość, a jednocześnie nie będzie nadmierna.

Kierując się dyspozycją Sąd art. 42 §2 kk orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 4 (czterech) lat. Przy czym należy zauważyć, że ww. zakaz jest obligatoryjnym środkiem karnym, który Sąd orzeka każdorazowo w stosunku do sprawców przestępstw określonych w art. 178 a § 1 k.k. Ustawodawca wprowadzając obowiązek orzeczenia tego środka karnego wobec sprawców przestępstw przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji uznał go za jeden z najskuteczniejszych dla zwalczania przestępczości drogowej. Służy on eliminowaniu z ruchu tych kierujących, którzy zagrażają jego bezpieczeństwu, a przez to przeciwdziała wypadkom drogowym. Nadto orzeczony zakaz odpowiada okolicznościom danej sprawy i potrzebie

prewencyjnego oddziaływania tego środka na oskarżonego, wobec którego nie po raz pierwszy jest on stosowany. **A. W.** rażąco naruszył zasady ruchu drogowego, stworzył istotne, realne zagrożenie dla innych jego uczestników i przez okres zakazu uczestniczenia w nim jako kierowca, powinien przeanalizować swoje postępowanie, aby po ewentualnym ponownym nabyciu uprawnień (prawa jazdy) tak nieodpowiedzialnie jak w dniu zdarzenia nie postąpić. W tym miejscu należy zaznaczyć, że ustawodawca przewidział możliwość orzeczenie danego środka w okresie od 3 lat do 15 lat. Sąd orzekł 4 lata z uwagi na lekceważące podejście oskarżonego do obowiązującego prawa oraz znaczną ilość alkoholu jaki znajdował się w jego organizmie.

Sąd na podstawie art. 63§4 kk na poczet orzeczonego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym zaliczył oskarżonemu okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 03 maja 2022 roku.

Z kolei na podstawie art. 43a §2 kk. Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy

			<p>Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 5.000,00 zł, które przy tego rodzaju przestępstwach jest również obligatoryjnym środkiem. Sąd orzekł ww. świadczenie w najniższej kwocie, gdyż ustawodawca przewidział możliwość zasądzenia za dany czyn nawiązki w kwocie od 5.000,00 zł do 60.000,00 zł. Zdaniem Sądu kwota zasądzona wyrokiem nie wykracza poza możliwości zarobkowe i majątkowe oskarżonego.</p>
<p>1.Inne ROZSTRZYGNIECIA Zawarte w WYROKU</p>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
<p>1.6. inne zagadnienia</p>			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>			

<p>7. KOsztu procesu</p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
<p>5</p>	<p>Jednocześnie Sąd kierując się zasadą z art. 627 k.p.k, iż sprawca winien ponieść koszty postępowania sądowego, zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty procesu w kwocie 673,03 zł, w tym 250 złotych tytułem opłaty. Z treści akt sprawy wynika, że oskarżony dysponuje środkami umożliwiającymi mu dokonanie spłaty ww. kosztów.</p> <p>Sąd oparł swe rozstrzygnięcie w tym zakresie na art. 3 ust 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych – Dz. U. z 1983 roku, Nr 49, poz. 223 – tekst jednolity z późn. zm., § 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 czerwca 2003 roku w sprawie wysokości i sposobu obliczania wydatków Skarbu Państwa w postępowaniu karnym – Dz. U. z 2013 roku, poz. 663 – tekst jednolity.</p>	
<p>1.Podpis</p>		